

- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez Sąd prawa Unii, błędnej oceny odnośnych okoliczności faktycznych i niewłaściwego uzasadnienia postanowienia, w którym stwierdził, że wnoszące odwołanie nie należą do zamkniętego kręgu przedsiębiorstw działających w sektorze mieszkalnictwa socjalnego. Czysto teoretyczna możliwość, że określona grupa beneficjentów środka pomocowego zostanie w przyszłości rozszerzona nie wystarcza, aby nie uznać jej za grupę zamkniętą. Ponadto istniejące przedsiębiorstwa mieszkalnictwa socjalnego stanowią grupę zamkniętą, zważywszy że decyzja dotyczy ich w stopniu poważniejszym niż hipotetycznego podmiotu, który po jej wydaniu uzyskałby status przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w zakresie mieszkalnictwa socjalnego.
- 3) W ramach zarzutu trzeciego wnoszące odwołanie kwestionują ocenę Sądu, zgodnie z którą nie miały one interesu prawnego w stwierdzeniu nieważności decyzji w odniesieniu do programu pomocy N 642/2009. Sąd niewłaściwie zastosował prawo Unii, dokonał błędnej oceny odnośnych okoliczności faktycznych i niewłaściwie uzasadnił swoje postanowienie.

(¹) Decyzja Komisji C(2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. dotycząca programów pomocy E 2/2005 i N 642/2009 — Niderlandy — Pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa socjalnego

Odwołanie od postanowienia Sadu (siódma izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-202/10 Stichting Woonlinie i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 9 marca 2012 r. przez Stichting Woonlinie i in.

(Sprawa C-133/12 P)

(2012/C 138/13)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszące odwołanie: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede (przedstawiciele: adwokaci P. Glazener i E. Henny oraz prof. L. Hancher)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości lub w części postanowienia [Sądu (siódma izba) z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-203/10] zgodnie z zarzutami podniesionymi w niniejszym odwołaniu
- przekazanie sprawy do Sądu w celu ponownego rozpatrzenia, zgodnie z orzeczeniem Trybunału;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Sąd prawa Unii, błędnej oceny odnośnych okoliczności faktycznych i niewłaściwego uzasadnienia postanowienia, ograniczonego do uznania wnoszących odwołanie za potencjalnych beneficjentów środków pomocowych, które zostały zaakceptowane przez Komisję. Sąd nie wziął pod uwagę, że zanim została wydana decyzja (¹) [C(2009) 9963 def.], wnoszące odwołanie korzystały z istniejących środków pomocy, które w wyniku decyzji musiały zostać zmienione. Wobec tego wnoszące odwołanie nie są jedynie potencjalnymi beneficjentami zmienionych środków pomocowych, lecz również rzeczywistymi beneficjentami istniejących środków pomocowych. Zaskarżona decyzja dotyczy ich zatem indywidualnie jako występujących w tym drugim charakterze.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez Sąd prawa Unii, błędnej oceny odnośnych okoliczności faktycznych i niewłaściwego uzasadnienia postanowienia, w którym stwierdził, że wnoszące odwołanie nie należą do zamkniętego kręgu przedsiębiorstw działających w sektorze mieszkalnictwa socjalnego. Czysto teoretyczna możliwość, że określona grupa beneficjentów środka pomocowego zostanie w przyszłości rozszerzona nie wystarcza, aby nie uznać jej za grupę zamkniętą. Ponadto istniejące przedsiębiorstwa mieszkalnictwa socjalnego stanowią grupę zamkniętą, zważywszy że decyzja dotyczy ich w stopniu poważniejszym niż hipotetycznego podmiotu, który po jej wydaniu uzyskałby status przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w zakresie mieszkalnictwa socjalnego.

(¹) Decyzja Komisji C(2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. dotycząca programów pomocy E 2/2005 i N 642/2009 — Niderlandy — Pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa socjalnego

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța (Rumunia) w dniu 12 marca 2012 r. — Corpul Național al Polițiștilor — Biroul Executiv Central (w imieniu i w interesie swych członków — urzędników publicznych mających szczególny status — funkcjonariuszy policji wchodzących w skład IPJ w Tulcea przeciwko Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea

(Sprawa C-134/12)

(2012/C 138/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curtea de Apel Constanța